

[Indenrigsministeren.]

det nu drejer sig om en Lovgivning strækkende sig over en længere Aarrække, nemlig, at saafremt det almindelige Rentniveau maatte undergaa saadanne Ændringer, at der skønnes at burde foretages enten Forhøjelse eller Nedsættelse af den her fastsatte Rentefod paa 4½ pCt., kan Indenrigsministeren efter Forhandling med Finansministeren og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg ved Bekendtgørelse fastsætte en anden Rentefod for de Statslaan, der efter Bekendtgørelsens Dato maatte blive bevilget i Henhold til denne Lov.

Jeg skal saa i øvrigt henvise til de meget udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ligesom jeg meget stærkt vil anbefale det høje Tings Medlemmer at læse de Betragtninger, der findes i Befolkningsskommissionens Betænkning, og skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Ligeledes uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Socialminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ferie med Løn.*

Paa den 20de internationale Arbejdskonference i Genève i 1936 blev der vedtaget et Udkast til en Konvention samt en Henstilling angaaende aarlig Ferie med Løn, gaaende ud paa, at der inden for de i Konventionen nærmere angivne Arter af Virksomheder skal ydes en aarlig Ferie med Løn paa mindst 6 Arbejdsdage, for Personer under 16 Aar, herunder Lærlinge, dog mindst 12 Arbejdsdage, til enhver af Konventionen omfattet Person, der har haft et Aars stadig Tjeneste hos samme Arbejdsgiver. Endvidere blev der paa Søfartskonferencen samme Aar vedtaget et Udkast til Konvention om aarlig Ferie med Hyre for Søfolk, hvorefter enhver af Konventionen omfattet Person efter et Aars uafbrudt Tjeneste i samme Rederivirksomhed er berettiget til en aarlig Ferie med Hyre paa mindst 9 Arbejdsdage, Førere, Officerer og Radiotelegrafister dog mindst 12 Arbejdsdage. Som Følge af Vedtagelsen af disse Konventioner og under Hensyn til, at der fra forskellige Grupper af beskæftigede har været fremsat Ønsker om Tilvejebringelse af en Lovgivning om Ferie med Løn, optog

Regeringen Spørgsmaalet om Gennemførelsen af en saadan Lovgivning til Overvejelse.

Betydningen af, at der med visse Mellemrum kan holdes Ferie fra Arbejdet, er almindelig anerkendt, og det er da ogsaa blevet mere og mere almindeligt, at enhver, der overhovedet ser sig i Stand dertil, holder en kortere eller længere Ferie i Løbet af Sommeren, paa hvilken Aarstid Ferien i Almindelighed vil være af den største Værdi. For den, der staar i en andens Tjeneste, vil det imidlertid i de allerfleste Tilfælde være en Forudsætning for, at han kan holde Ferie, at han under Ferien kan bevare sin sædvanlige Løn, idet han som Regel ellers ikke vil have Raad til at holde Ferie.

Som nævnt er Feriens Betydning som rekreerende og styrkende for Arbejdskraften — hvorved den ikke alene faar Betydning for den beskæftigede, men ogsaa for Arbejdsgiveren — i stigende Grad blevet anerkendt, og der er ogsaa her i Landet allerede nu i et vist Omfang Adgang for de beskæftigede til at holde Ferie med Løn. Denne Ferieret hviler kun i begrænset Omfang paa Lov, nemlig for Tjenestemænd, Lærere i Folkeskolen, Medhjælpere, der omfattes af Loven af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, og Lærlinge; derudover er der i en Række kommunale Vedtægter og Regulativer optaget Feriebestemmelser for kommunale Tjenestemænd i Lighed med de for Statens Tjenestemænd gældende Regler. Men i øvrigt hviler Ferieretten i Øjeblikket enten paa ensidige Bestemmelser fra Arbejdsgiverens Side — saaledes har adskillige større Virksomheder fastsat Feriereglerne i Lighed med Statens og Kommunerne — eller paa Sædvane eller Overenskomst; saaledes indeholder de kollektive Overenskomster i en Række Tilfælde Regler om betalt Ferie for Arbejderne.

Efter Vedtagelsen af de nævnte internationale Konventioner har Regeringen imidlertid fundet det rigtigt nu at søge gennemført en almindelig Lovgivning om Ferie med Løn, hvorved der i videst muligt Omfang sikres samtlige beskæftigede Adgang til en saadan Ferie.

I denne Henseende bemærkes, at en Lov, hvorefter der i Overensstemmelse med de internationale Feriekonventioner kun gaves Ferie til Personer, der havde haft et Aars sammenhængende Tjeneste i samme Virksomhed, efter Regeringens Opfattelse i for høj Grad vilde begrænse Kredsen af de Personer, der vilde nyde godt af Ferielovgivningen. Jeg gør i denne Forbindelse op-